

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlés Hivatala

Kormányzatszám: K/10965

Érkezett: 2009 OKT 20.

Írásbeli kérdés

Dr. Katona Béla
Az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

„A szociális intézményi térítési díjakkal kapcsolatos jogszabályok anomáliája” címmel a Házzsabály 91. §-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani Dr. Herczog László Szociális és Munkaügyi Miniszternek. A kérdésre írásban várom válaszát.

Tisztelt Miniszter Úr!

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvényben (Sztv.) meghatározott ápolást, gondozást nyújtó intézményekben fizetendő térítési díjakra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel kapcsolatban az alábbi kéréssel fordulok Tisztelt Miniszter Úrhoz:

A hivatkozott törvény 114. § (3) bekezdése kimondja, hogy a fenntartó ingyenes ellátásban részesíti azt az ellátottat, aki egyrészt jövedelemmel nem rendelkezik, másrészt bentlakásos ellátás esetében a 119.§ (2) bekezdése szerinti jelzőlog alapjául szolgáló vagyona nincs.

A hivatkozott § (2) bekezdésének c.) pontja értelmében a térítési díjat a jogosultnak az a házas társa, élettársa, egyeneságbeli rokona, örökbe fogadott gyermeke, örökbe fogadó szülője köteles megfizetni, akinek családjában az egy főre jutó jövedelem a tartási kötelezettség teljesítése mellett meghaladja az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének két és félszeresét.

A fenti két rendelkezés meglátásom szerint ellentétes egymással, hiszen a jogalkotó ingyenes ellátásban részesít olyanellátottakat, akiknél nem vizsgálható az, hogy van-e tartásra köteles hozzátartozója, lehetetlen helyzetbe hozva ezzel a fenntartót. A házasságról, családról és gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) VII. fejezete rendelkezik a rokонтartás szabályairól. A Csjt. 65. § (2) bekezdése kimondja, hogy a tartásra köteles rokon tartási kötelezettsége kiterjed az öreg koránál fogva vagy egyébként is tehetetlen és gondozásra szoruló rokonnal kapcsolatos gondozás költségeire, illetőleg az azzal kapcsolatos szolgáltatásokra is.

Érthetetlen számomra, hogy olyan esetben, amikor annak ellenére, hogy az ellátottnak nincs jövedelme és jelzálog alapjául szolgáló vagyona, de terhelhető hozzátartozója van, miért zárja ki az Sztv. annak lehetőségét, hogy a fenntartó – az egyébként is csökkenő állami normatíva mellett - a Csjt. alapján egyébként tartásra kötelezhető hozzátartozót terhelje a térítési díj megfizetésére? Meglátásom szerint itt komoly ellentét feszül a Csjt. és az Sztv. rendelkezései között.

Különösen azért érthetetlenek ezek a rendelkezések számomra, mivel 2007. január 1-jén ez az ellentét még nem állt fenn. A normatíva is magasabb volt és az Sztv. a hozzátartozónál egy főre jutó jövedelemhatárként az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének két és félszeresét állapítja meg a hatályos rendelkezés szerint, holott 2007-ben az a kétszerese volt.

Ugyancsak ellentmondás tapasztalható a térítési díj készpénzvagyonból történő kifizetése tekintetében gondnokság alatt álló ellátottak vonatkozásában. A 29/1993. (II.17.) Korm. rend. változásai folytán a 2008. január 1-je után intézményi jogviszonyt létesítők, illetve az olyan ellátottak tekintetében, akiknek 2008. január 1-je előtt létesült a jogviszonyuk, de 2008. május 24. után valamilyen oknál fogva a személyi térítési díjuk tekintetében változás állott be, az intézményi térítési díj nem fizethető ki készpénzvagyonukból. Ez a rendelkezés nem áll ellentétben a 149/1997. (IX.10.) Korm. rend. (Gyer.) 149. § (4) bekezdésével.

A hivatkozott bekezdés ugyanis kimondja, hogy a szociális intézményben elhelyezett gondokolt esetében a gyámhivatal nem engedélyezheti a pénz felhasználását – a személyi térítési díj és a költőpénz kivételével – az intézményi költségek fedezésére. Ez a rendelkezés a Gyer. 2003-as módosítása során lépett hatályba. Ennek értelmében egyáltalán nincs lehetőség az ellátott gondnokolt készpénzvagyonának terhelésére, viszont az olyan, 2008. január 01. napja előtt intézményi jogviszonyt létesítők esetében, akinek 2008. május 24. után személyi térítési díjuk tekintetében nem állott be változás, a készpénzvagyonuk terhelhető a 29/1993. (II.17) Korm. rend. és a 2007. évi CXXI. törvény rendelkezéseinek értelmében. Tehát kormányrendelet áll ellentétben kormányrendelettel és törvénnyel.

Ezekkel a rendelkezésekkel lehetetlen helyzetbe hozzák a fenntartót, hiszen ha figyelmen kívül is hagyjuk a Gyer. vonatkozó rendelkezéseit - már amennyiben lehet ilyet tenni - a 29/1993. (II.17.) Korm. rend. csak szűk körben engedélyezi a készpénzvagyon felhasználását. Sajnálatos módon a fenntartók nagy része olyan helyzetbe került az állami normatíva csökkentése miatt, hogy 2008. május 24. napja után kénytelen volt - hogy más változást ne említsek - térítési díjat emelni. Ezzel a kényszerű változtatással pedig a készpénzvagyon terhelhetősége megszűnt. Terhelhető hozzátartozó hiányában pedig ezt a különbözetet a fenntartónak kell kifizetni.

Tisztelt Miniszter Úr!

Fentiekből egyértelműen kitűnik, hogy azonos szintű jogszabályok egymással ellentétben állnak, amelyet csak tetéz az Sztv. önmagával való ellentétessége. Az ágazatban dolgozók mindennapi munkáját megnehezíti, hogy nem tudják, hogy mely esetben mely – egymással ellentétes - rendelkezéseket kell alkalmazni.

A jogszabályok folyamatos változása lehetetlen helyzetbe hozza a fenntartókat, hiszen egy olyan rendelkezés sem született, amely a fenntartókra kedvezőbb döntést eredményezett.

Lehet így dolgozni, minőségi ellátást biztosítani a kiszolgáltatott helyzetben lévő ellátottak részére? Hol a jog- és létbiztonság a szociális szférában?

Kérem T. Miniszter Urat, hogy szíveskedjen tájékoztatni, hogy milyen megoldást lát a jogbiztonság megteremtésére és a fenntartók kedvezőbb, a mindennapi munkát könnyítő helyzetbe hozására.

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2009. október 07.

Dr. Lázár János
FIDESZ-MPSZ